SAMMELHANDSCHRIFT: IOHANNES CHRYSOSTOMUS. DIONYSIUS AREOPAGITA. OGLERIUS DE LOCEDIO. PS.-SENECA. HIERONYMUS. PETRUS LOMBARDUS

Stams (?), Anfang 14. Jh. und Italien (?), 1. Hälfte 14. Jh. Seite 40r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31240
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

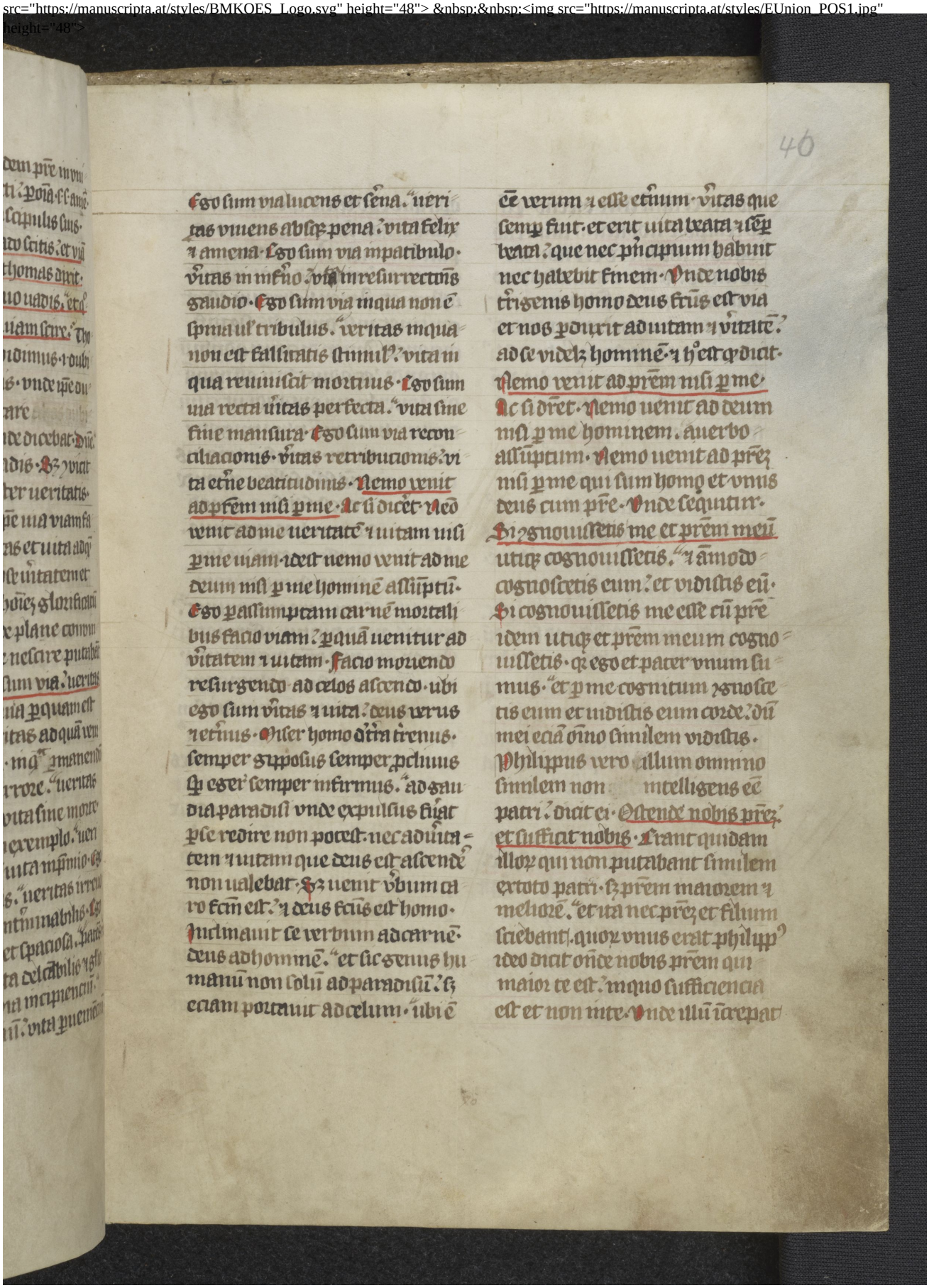

40

Ego sum via lucens et sena. ueri
tas viuens absq; pena. vita felix
a amena. Ego sum via in patibulo.
vitas in mkuo. via in resurrectiõs
gaudio. Ego sum via in qua non ē
spina ul' tribulus. veritas in qua
non est fallitatis stimul'. vita in
qua reuiuiscit mortuus. Ego sum
uia recta uitas perfecta. vita sine
fine mansura. Ego sum via recon
ciliacionis. vitas retribucionis. vi
ta etne beatitudinis. Nemo venit
ad prem nisi p me. Ac si dicet. Ego
venit ad me ueritatē a uitam nisi
p me iam. idest nemo venit ad me
deum nisi p me hominē assiptū.
Ego p assumptam carnē mortali
bus facio viam. p quā uenitur ad
vitatem a uitam. facio moriendo
resurgendo ad celos ascendo. ubi
ego sum vitas a uita. deus verus
a etnus. Miser homo d'tra tenus.
semper suppositus semper pclinus
q; esse' semper infirmus. ad gau
dia paradisi vnde expulsus fuit
p se redire non potest. nec ad uita
tem a uitam que deus est ascendē
non ualebat. Ecce uenit vbum ca
ro fctm est. a deus factus est homo.
Inclinauit se verbum ad carnē.
deus ad hominē. et sic genus hu
manū non solū ad paradisū. sz
etiam portauit ad celum. ubi ē
ē verum a esse etnum. vitas que
semp fuit. et erit uita beata a sēp
beata. que nec pncipium habuit
nec habebit finem. Vnde nobis
ait gens homo deus factus est via
et nos pduxit ad uitam a vitatē.
ad se videlz hominē. a h' est q dicit.
Nemo venit ad prem nisi p me.
Ac si dret. Nemo uenit ad deum
nisi p me hominem. a uerbo
assiptum. Nemo uenit ad prez
nisi p me qui sum homo et vnus
deus cum pre. Vnde sequitur.
Si cognouisetis me et prem meū
utiq; cognouisetis. a amodo
cognoscetis eum. et vidistis eū.
Si cognouisetis me esse cū pre
idem utiq; et prem meum cognō
uisetis. qz ego et pater vnum su
mus. et p me cognitum cognosce
tis eum et uidistis eum corde. dñi
mei etiā omno similem vidistis.
Philippus vero illum omnino
similem non intellegens ē
patri. dicit ei. Ostende nobis prez.
et sufficit nobis. Erant quidam
illoz qui non putabant similem
ex toto patri. sz prem maiorem a
meliorē. et ita nec prez et filium
credebant. quoz vnus erat philipp'
ideo dicit. vnde nobis prem qui
maior te est. in quo sufficiencia
est et non inte. Vnde illū increpat